

Καθ' ὅλην δὲ τὴν πρώτην αὐτὴν περίοδον, καθ' ἣν ἐξετράλλανε κυριολεκτικῶς τὸν ἄρρωνα πληθυσμὸν τῆς πρωτευούσης ἢ περιφρονῶν ὑψίφωνος Ρίττα Μπάσσο, ἐπαίχθησαν τὰ ἐξῆς μελοδράματα : ἡ Λουκία 55 φορές, ἡ Νόρμα 30, ἡ Ὑπνοβάτις 20, ὁ Βελισσάριος 6, ὁ Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης 4 καὶ ἡ Νίνα 4.

Οὐδὲ θὰ ἀνέφερον κἂν ἐν τῇ παρούσῃ ἱστορίᾳ, ἐν ἣ μόνον περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου γενήσεται λόγος, τὰ κατὰ τὰς ἰταλικὰς παραστάσεις, εἰ μὴ διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ καταπλήσσοντος πράγματι ἀριθμοῦ τῶν ἐπαναλήψεων ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μελοδράματος, ἀπεδεικνύετο ὅτι οἱ Ἕλληνες, τῶν ὁποίων οἱ πόδες δὲν εἶχον εἰσέτι ἀπομάθει νὰ φέρουν τὸ τσαρούχι, ἐκηρύχθησαν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἐνθερμοὶ ὑπέρμαχοι τοῦ ἀλλογλώσσου θεάτρου, οὐδὲ διαμαρτυρίας κἂν φωνὴν ὑψώσαντες διὰ τὴν ἐπίσημον, οὕτως εἰπεῖν, ἐν μέσῃ Πρωτευούσῃ κατάργησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου!

Τοιοῦτος δ' ἦν ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ κόσμου διὰ τὸ ἰταλικὸν μελοδράμα, τσαούτη ἢ καταλαβοῦσα γέρους τε καὶ νέους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης φρενίτις διὰ τὴν Ρίτταν Μπάσσο, ὥστε κατὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς παράστασιν, γράφει ὁ Θεόδ. Ὁρφανίδης (1) «ἔτρεχον πολλοὶ συνάζοντες τὸ χρυσίον μὲ πρεθυμίαν διὰ νὰ τὸ ἀναθέσουν εἰς τὸν βωμὸν ταύτης τῆς μαγευτικῆς Σειρήνος. Ἀμιλλα μεγίστη ἔγεινε διὰ ποσοτήτων χρηματικῶν, τὸ δὲ περιέργον εἶναι ὅτι πολλοὶ ἄκριτοι νέοι θέλοντες νὰ φανῶσι μεγαλόδωροι, πωλήσαντες φορέματα, κατῶρθωσαν νὰ προσφέρωσι διὰ τῆς τιμῆς αὐτῶν τ' ἄνωφελῆ δῶρα των. Πολλοὶ ὑπαλληλίσκοι ἐδανείσθησαν πρὸς τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των, καὶ ἀστεῖοι τινες διηγούνται ὅτι ἐρήφθησαν εἰς τὸν δίσκον ὁμολογίας».

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

N. I. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΑΒΥΣΣΟΙ

ΑΥΤΟΧΕΙΡ

*Χτύπησα μιὰ 'στὴν πόρτα τοῦ θανάτου
Χτύπησα δὴν 'στὴν πόρτα τῆς ζωῆς,
Καὶ 'στὴν ἀπάνου πόρτα καὶ 'στὴν κάτου
'Απάντησι δὲν μούδωσε κανεὶς.*

*Ψάχνω, γυρίζω ναῦρω πόρτα ἄλλη
Μικρῆ, μεγάλῃ μέσα νὰ κρυφῶ
Μὰ οὔτε μικρῆ εἶρήκα, οὔτε μεγάλῃ
Μεσ' σιὸ σκοτάδι ἐκεῖνο τὸ φριχτό.*

*Σταμάτησα· τὸ λογικὸ μου ἐστάθη
Σὰν τρέλλα μούρθε ἐκείνῃ τῇ στιγμή.
Κάτι σὰν ἰσχιος μᾶρπαξε κι' ἐχάθη
Σὰν ἄνεμος ποῦ πέρασε μ' ὄρμη.*

M. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

(1) Το ξότ ης, σύγγραμμα ἔμμετρον καὶ πεζόν, φυλλάδιον Β'. 1840.

BARRIAS. Ἄνδριὰς Οὐγκώ.

Ἄπεκαλύφθη τῇ 12]25 Φεβρουαρίου ἐν Παρισίοις
ἐν τῇ πλατεῖᾳ Β. Οὐγκώ.

ΠΡΟΦΤΑΣΕ!

Συνέφιασε ὁ οὐρανὸς ἀπ' ἄκρη σ' ἄλλην ἄκρη
Κι' ἀγάλι' ἀγάλια ἢ βροχὴ μὲ πόνο λὲς σταλάζει.
Καὶ ὁ Βορριάς ξεσέροντας τοῦ οὐρανοῦ τὸ δάκρυ
Τυλίγεται 'ςτὸ κλάμμα του καὶ μὲ θυμὸ στεναίξει.

Σηκῶνω μὲ παράπονο 'ςτὸν οὐρανὸ τὰ μάτια
Καὶ νὰ 'μερέψουν θέλουνε τῇ μαύρῃ του ἀντάρα
Μὰ μένουνε κατάμαυρα τ' ἀθέμελα παλάτια
Καὶ μοῦ βουρκώνει ἡ καρδιά καὶ κλαίει μὲ λαχτάρα

Ἡ καλαμιές ἀπ' ἀντικρὺ πικρὸ σκοπὸ μοῦ λένε
Καὶ τὰ δεντρά μοῦ γνέφουνε μὲ τὰ χλωμὰ κλαδιά τους·
Κι' ὡς γέρνουνε κατάγυμνα, κλαῖνε, κ' ἐκεῖνα κλαῖνε
Καὶ ἀπὸ μακρὰ μοῦ στέλνουνε τὰ ὑστερὰ φιλιὰ τους.

Ἔτσι ἡ 'μέρα θὰ διαβῇ μαύρῃ, σκοτεινιασμένη
Ἄολόμονη θὰ κάθουμαι 'ςτὸ σπίτι τὸ ἔρημό μου
Καὶ ἡ καρδιά μου ἢ φτωχῆ ἢ πολυκοιρασμένη
Σοῦ στέλνει ἀπὸ μακρὰ κάθε θερμὸ παλμό μου.

Μὴ μὲ προσμένῃς τὸ βραδὺ νὰ 'ρθῶ 'ςτὸ περιβόλι·
Ἔτσι κλεισμένη θὰ περνῶ κάθ' ἄχαρῃ μου μέρα·
Τί ζήλεψε ὁ οὐρανός, γιατί τὸ μάθαν ὅλοι
Καὶ ὁ Βορρηᾶς μανιοφυσᾶ τριγύρω μὲ φοβέρα.

Παγῶσαν τὰ χεράκια μου, θολώνει ἡ ματιά μου,
Μὰ ἔλα, ἔλα, πρόφτασε, βρεσιᾶ-βρεσιᾶ ἀρματώσου
Πρὶν νὰ προφτάσῃ ὁ Βορρηᾶς καὶ σβύσῃ τὴν καρ-
[διά μου
Γιατί νεκρὸ τότε καρμὶ θὰ σύρῃς 'ςτ' ἄλογο σου.

ΑΙΜΥΛΙΑ ΚΟΥΡΤΕΛΗ